

D ů v o d y:

Podle § 117 (1) c. ř. s. jest zřízení opatrovníka, jeho jméno a bydliště a stručný obsah spisu, který se má doručiti, s označením procesního soudu a rozepře vyhlásiti ediktem. Podle § 118 (1) c. ř. s. platí doručení za vykonané tím, že se edikt vyvěsí na soudní desce a že na to se písemnost dodá opatrovníkovi. Byla-li v řečeném usnesení (ediktu) rozepře označena jako rozvod od stolu a lože, ač šlo vskutku o rozluku manželství, jest na věc hleděti tak, že jednak pro projednávaný spor o rozluku manželství nebyl vlastně předepsaný edikt vůbec vydán, jednak nebyl žalovanému pro spor o rozluku ustanoven opatrovník. Žaloba nebyla proto žalovanému ani podle § 118 (1) c. ř. s. doručena. Opominutí doručení je nezákonností, nečiní však řízení zmatečným, byl-li žalované straně zřízen opatrovník (rozh. č. 848 a 10128 Sb. n. s.). O takový případ tu však nejde, poněvadž podle vylíčených úvah nebyl žalovanému pro spor o rozluku manželství zřízen opatrovník. Byla tudíž opominutím doručení žaloby žalovanému odňata možnost před soudem projednávat. Žalovaný, jehož pobyt jest neznámý, měl býti podle § 116 c. ř. s. zastoupen opatrovníkem. Jde proto o zmatečnost podle § 477 č. 4 a 5 c. ř. s.

Čís. 17431.

Ujedná-li vlastník domu s domovníkem, že výlohy spojené se správou domu budou domovníkovi hraditi přímo nájemníci, jde o změnu ustanovení § 9 zák. č. 82/1920 Sb. z. a n., jež vyžaduje formy písemné (§ 15, věta druhá uved. zák.). Byla-li již smlouva splněna, má nedodržení písemné formy jen ten význam, že jest vyloučena kondice podle § 1432 obč. zák.; mimo to splněním smlouvy zaniká závazek vlastníka domu a domovník není oprávněn požadovati po druhé placení hotových výloh.

(Rozh. ze dne 19. října 1939, Rv II 302/39.)

Žalobkyně přednesla, že obstarávala domovnícké práce v novostavbě žalovaných, zejména čištění domu, který má 6 poschodí. K tomuto čištění potřebovala žalobkyně mýdlo, sodu, hadry, smetáky, košťata, cídící a jiné potřeby, na kteréžto čistící potřeby jakož i na dříví a uhlí k ohřívání vody vynaložila týdně nejméně 8 K, tedy za rok 416 K a za 3 léta 847.20 K hotových výloh. Poněvadž žalování na tyto výlohy žalobkyni nic neplatí, navrhuje její solidární odsouzení k zaplacení uvedené částky. Prvý soud uznal podle žaloby. Odvolací soud zamítl žalobu. D ů v o d y: Žalobkyně sjednala se žalovaným ústní domovníckou smlouvu, podle níž nájemníci měli platiti žalobkyni za čištění měsíčně 10 K z 1 kanceláře (obchodní) místnosti, 20 K ze 2 kancelářských místností nebo z dvoupokojových bytů a 25 K z třípokojových bytů včetně klíčného. Žalobkyně byla upozorněna, že v těchto poplatcích jest zahrnuta úplata za čistící prostředky, jako mýdlo, kartáče, hadry

a pod. Žalobkyně dostávala však od nájemníků větší odměny za čištění, než jak byla stanovena předpisy zemského hlavního města B. Přes to prvý soud vyhověl žalobě maje za to, že úmluva žalobkyní se žalovanými sjednaná odporuje § 9 zák. ze dne 30. ledna 1920 č. 82 Sb. z. a n., ježto prý byl smluven paušální plat na hotové výlohy a, že proto vyžadovala takováto smlouva podle § 15 cit. zák. písemné formy. S tímto názorem nelze souhlasiti. Podle § 9, odst. 1 řeč. zákona má domovník vedle bytu nárok na náhradu hotových výloh spojených se správou domu a na smlouvenou nebo v místě obvyklou odměnu za konané práce. Je proto zkoumati, zda žalobkyně dostala náhradu za hotové výlohy a v místě obvyklou odměnu, neboť, kdyby tomu tak bylo, nebylo by možno mluvit o úchylce od § 9 řeč. zák. Soukromé předpisy města B. stanoví sazby odměn domovníků za čištění takto: Za byt o 1 světnici 4 K, o 2 světnicích 6 K, o 3 světnicích 10 K, za dílny, skladiště, obchodní místnosti, garáže a pod. po 10 K měsíčně. Žalobkyně však dostávala od nájemníků bytů podle úmluvy se žalovanými částky vyšší, a to od nájemníků bytů dvoupokojových 20 K a od nájemníků bytů třípokojových 25 K měsíčně mimo klíčné. Poněvadž jsou v domě kromě kancelářských a obchodních místností 4 dvoupokojové a 4 třípokojové byty, dostávala žalobkyně od nájemníků bytů dvoupokojových o 16 K a od nájemníků bytů třípokojových o 20 K, celkem tedy o 36 K měsíčně více, než kolik činí v B. obvyklá a zmíněnými soukromými předpisy stanovená odměna za čištění. Tvrdí-li žalobkyně, že potřebovala týdně 8 K, čili 32 až 35 K měsíčně na čisticí prostředky, pak je podle úmluvy se žalovanými měla a mohla zcela uhraditi z oné difference, o níž dostávala za čištění více, než kolik je v B. obvyklo. Žalobkyně nebyla proto nikterak zkrácena. Podle toho se úmluva mezi stranami sjednaná, jak její obsah zjistil prvý soud, neuchyluje nikterak od § 9 domovníkého zákona, neboť žalobkyně dostávala vše, nač podle řečeného ustanovení měla nárok, zejména i náhradu hotových výloh za čisticí prostředky, a nebylo proto třeba, aby smlouva uzavřena byla písemně ve smyslu § 15 cit. zákona.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Podle § 9 zákona č. 82/1920 Sb. z. a n. má domovník nárok na byt, náhradu hotových výloh spojených se správou domu a na odměnu za konané práce. Nižší soudy zjistily, že podle sjednané smlouvy měla žalobkyně dostávat určité částky měsíčně přímo od nájemníků, a to jak na hotová vydání, tak na odměnu za konané práce. Pokud tedy žalobkyně zaujímá v dovolání stanovisko, že nebyl zjištěn její souhlas se smlouvou a, že ujednanými částkami měla býti uhrazena jen odměna za pouhé čištění, nevychází ze zjištění nižších soudů. Podle § 9 dotčeného zákona má domovník nároky tam uvedené proti majiteli domu. Jen u odměny za čištění připouští § 9, odst. 1, že vlastník domu může ujednat s nájemníky, aby odměnu platili přímo domovníkovi podle výše nájemného. O placení hotových výloh zákon takového ustanovení nemá;

sjedná-li tedy vlastník domu s domovníkem, že také tyto výlohy budou mu hraditi nájemníci, jde o změnu ustanovení § 9, jež podle § 15, věty druhé, vyžadovala formy písemné. Nedodržení formy písemné bude mít zřejmě jen ten význam, že byla-li smlouva splněna, jest vyloučena kondikce podle § 1432 o. z. o. Mimo to má splnění smlouvy ještě význam ten, že zaniká tím závazek žalovaného, ať již plnění předsevzal sám či nájemníci, a že žalobkyně není oprávněna požadovati po druhé placení hotových výloh. Tu pak odvolací soud zjistil, že žalobkyně obstarávala po celou dobu čištění v domě a opatrovala potřeby k čištění, že měla tedy hotová vydání a dále, že nájemníci jí platili po celou dobu částky ujednané v ústní smlouvě. Odvolací soud zjistil, případně správně dospěl dále k závěru, že částkami placenými žalobkyni bylo uhrazeno jak klíčné, tak odměna, pokud by příslušela žalobkyni za čištění podle soukromoprávních předpisů města B. ze dne 31. března 1931 a že zůstalo na hotová její vydání měsíčně 36 K, tedy nejméně tolik, kolik žalobkyně sama požaduje na tato hotová vydání, která neuvádí konkrétně podle jednotlivých účtů, nýbrž průměrnou částku 8 K týdně. Podle toho byla ústní smlouva o hrazení hotových výloh skutečně oboustranně splněna; ke splnění smlouvy nevyžaduje se však žádná zvláštní forma (srov. rozh. č. 14493 Sb. n. s.).

Čís. 17432.

Dítě může se po nabytí svéprávnosti vzdát pohledávky na výživné a upustiti od pokračování v exekučním řízení zahájeném matkou dítěte, k jejíž rukám mělo býti výživné placeno.

(Rozh. ze dne 20. října 1939, R I 547/39.)

Povinný navrhl souhlasně s vymáhajícím věřitelem, aby byla podle § 39 č. 6 ex. ř. částečně zrušena exekuce vedená vymáhajícím věřitelem k vydobytí dlužných dávek na výživném, ježto vymáhající věřitel (jeho syn), jenž se stal zatím zletilým, souhlasil se zrušením exekuce. P r v ý s o u d zamítl návrh. D ů v o d y: Jde o dlužné výživné za dobu od 1. prosince 1934 do 29. února 1936, které měl dlužník platiti tehdy nezl. Václavu N. k rukám jeho matky Františky N. Tato se zrušením exekuce nesouhlasí, ježto vymáhaný nárok nebyl jí dosud zaplacen a sama musela ze svých prostředků přispívati na výživu a výchovu vymáhajícího věřitele. Tento nebyl pak oprávněn návrh na zrušení exekuce jako vymáhající strana spolupodepsati. R e k u r s n í s o u d vyhověl návrhu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu matky vymáhajícího věřitele.

D ů v o d y:

Jde o zrušení po případě omezení exekuce podle § 39, č. 6 ex. ř. Předpokladem tohoto zrušení nebo omezení jest jen, zda vymáhající věřitel — samozřejmě ovšem věřitel, který s vymáhanou pohledávkou jest